

Î N C H E I E R E

11 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan și Galina Stratulat

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Sandu Nicolai în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova împotriva lui Sandu Nicolai cu privire la încasarea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015

c o n s t a t ă

La data de 07.08.2014 Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Sandu Nicolai cu privire la încasarea sumei în mărime de 35415,3 lei.

În motivarea acțiunii Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a menționat că, prin ordinul Cancelariei de Stat nr. 38-p din 12.02.2010, Sandu Nicolai a fost concediat din funcția de consultant principal al Direcției probleme speciale a Cancelariei de Stat.

Denotă că, la 09 martie 2010 Sandu Nicolai a depus cererea de chemare în judecată împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului Cancelariei de Stat nr. 38-p din 12.02.2010, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Face referire că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08.06.2010 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Sandu Nicolai împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, s-a anulat ordinul Cancelariei de Stat nr. 38-p din 12.02.2010, s-a restabilit Sandu Nicolai în funcția de consultant principal al Direcției probleme speciale a Cancelariei de Stat, s-a încasat de la Cancelaria de Stat a Republicii Moldova în beneficiul lui Sandu Nicolai salariul mediu pentru

lipsa forțată de la serviciu în mărime de 23086,25 lei și prejudiciul moral în mărime de 5910,5 lei cu excluderea sumelor recepționate la momentul concedierii, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 27.10.2010 s-au admis cererile de recurs depuse de Sandu Nicolai și de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, s-a casat hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08.06.2010 în partea în care s-a dispus încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu cu remiterea cauzei în aceasta parte spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13.02.2012 s-a admis acțiunea, s-a încasat din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiul lui Nicolai Sandu salariul mediu pentru absența forțată de la serviciu în perioada 12.02.2010-08.06.2010 în mărime de 23086,25 lei.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21.05.2012 s-a respins recursul declarat de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13.02.2012.

Denotă că, conform informației prezentate de Direcția administrare și management intern a Cancelariei de Stat odată cu emiterea ordinului Cancelariei de Stat nr. 38-p din 12.02.2010 privind eliberarea din funcția deținută, lui Sandu Nicolai i-au fost achitate indemnizația unică egală cu 6 salarii medii lunare în mărime de 35412,3 lei, compensația pentru concediul de odihnă nefolosit în sumă de 5018,75 lei, indemnizația unică în proporție de 50% din salariul de funcție pentru fiecare an complet de activitate în serviciul public în sumă de 14000 lei și ajutorul material pentru perioada efectiv lucrată în mărime de 720,2 lei, în total suma achitată la eliberare din funcție a constituit 55151,25 de lei.

În această ordine de idei menționează că, odată ce ordinul Cancelariei de Stat nr. 38-p din 12.02.2010 a fost anulat, consideră justificată pretenția cu privire la încasarea sumei de 35412,3 lei achitate lui Sandu Nicolai cu titlu de indemnizație la concediere, egală cu 6 salarii medii lunare.

Prin hotărârea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 25.11.2014 s-a admis acțiunea înaintată, s-a încasat de la Sandu Nicolai în beneficiul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova suma de 35412,30 lei, achitată la eliberarea din funcție în calitate de indemnizație unică egală cu 6 salarii medii lunare, s-a încasat de la Sandu Nicolai în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1062,37 lei.

În motivarea soluției adoptate prima instanță a menționat că, odată ce ordinul Cancelariei de Stat nr. 38-p din 12.02.2010 a fost anulat, în temeiul art. 219 alin. (1) și (2) din Codul civil acțiunea înaintată este justificată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015 s-a respins apelul declarat de Sandu Nicolai și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reiterat argumentele invocate în hotărârea judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 25.11.2014.

La 17 martie 2015 Sandu Nicolai a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată să fie respinsă.

În motivarea cererii de recurs Sandu Nicolai a menționat că, instanța de apel nu a determinat pe deplin circumstanțele pricinii și a interpretat eronat normele de

drept material, fapt manifestat prin omisiunea de a constata, în temeiul art. 344 alin. 4) din Codul muncii, că acțiunea este depusă tardiv.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că, decizia recurată a fost adoptată la 24 februarie 2015, pe care motiv recursul declarat de Sandu Nicolai la 17 martie 2015 urmează a fi considerat ca fiind depus în termen.

Examinând temeiul recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sa aplicarea eronată a normelor de drept material sa a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material a fost încălcate sa aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sa analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural a fost încălcate sa aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii a fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu a fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea a dus sa ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sa în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sa în cazul în care erorile comise a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se ia în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel nu a determinat pe deplin circumstanțele pricinii și a interpretat eronat normele de drept material, nu pot fi reținute pe motiv că, circumstanțele cauzei au fost determinate de instanțele de judecată și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Totodată Completul denotă că, art. 344 alin. 4) din Codul muncii este aplicabil situației în care apar divergențe privind modul de reparare a prejudiciului material, circumstanțe ce nu se regăsesc în pricina dedusă examinării.

Astfel, instanța de recurs notează că, Sandu Nicolai nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CtEDO, fosta Comisie a arătat că "... art.6 paragraf 1 din Convenție, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995)

Colegiul conchide, că din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Sandu Nicolai ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Sandu Nicolai se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat